

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z wniosku M. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - Oddziałowi w P.
o zasiłek chorobowy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 lutego 2005 r.,
kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 21 lipca 2004 r., sygn. akt VII Ua .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

U z a s a d n i e

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 21 lipca 2004 r. oddalił apelację wnioskodawcy – M. B. od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 marca 2004 r. oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w P. z dnia 25 października 2002 r. odmawiającej wnioskodawcy uwzględnienia w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego premii uznaniowej.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 lipca 2004 r. pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił naruszenie: po pierwsze – art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów przez przyjęcie, że wypłacana wnioskodawcy w ramach stosunku pracy premia nie wynikała z umowy o pracę, pomimo że w umowie tej znalazło się postanowienie, iż pracownik ma dodatkowo prawo do premii w wysokości nie przekraczającej wynagrodzenia prowizyjnego komornika (wynagrodzenie prowizyjne), a premia ta była stałym składnikiem wynagrodzenia; po drugie – art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o

świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60 poz. 636 ze zm.) oraz poprzednio obowiązującego § 10 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 lutego 1995 r. w sprawie zasad ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 19, poz. 95) w związku z art. 36 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa przez nie uwzględnienie w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego wszystkich składników wynagrodzenia otrzymanego przez wnioskodawcę okresie od maja do października 2000 r., a w szczególności premii wypłaconej w październiku 2000 r. Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania pełnomocnik wnioskodawcy wskazał zagadnienie prawne dotyczące interpretacji art. 41 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa, wywodząc, że z treści tego przepisu wynika, iż przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się składników wynagrodzenia, jeżeli postanowienia układów zbiorowych pracy lub przepisy o wynagradzaniu przewidują zmniejszenie ich za okres pobierania zasiłku. Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że w przypadku premii, jedynie tzw. premia regulaminowa jest stałym składnikiem wynagrodzenia, a co za tym idzie może podlegać wliczeniu do podstawy zasiłku chorobowego, zaś premia uznaniowa takiemu wliczeniu nie podlega. Pozostaje pytanie, czy takie aprioryczne założenie jest prawidłowe i czy Sąd Apelacyjny rozpoznając istotę sprawy, nie zajął się zbytnio ustalaniem charakteru wypłacanej wnioskodawcy premii. Bowiem w opinii skarżącego, powołany przepis ogólnie powołuje się na składniki wynagrodzenia, zaś istotne jest to, czy pracownik w czasie choroby, zachowuje prawo do tego składnika wynagrodzenia, czy też nie. Przepis ten przecież nie posługuje się pojęciem stałego składnika wynagrodzenia. Premia regulaminowa, jak i uznaniowa zawierają się w pojęciu składników wynagrodzenia. Dlatego, w opinii skarżącego, Sąd powinien zbadać, czy w czasie choroby, wnioskodawca zachowywał prawo do premii bez względu na jej nazwę. W konsekwencji, w kasacji sformułowany został wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania i 'zaliczenie kosztów postępowania jako części kosztów w sprawie' albo o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 398⁴ k.p.c.(do dnia 5 lutego 2005 r.: art. 393³ k.p.c.), w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „wniosek o przyjęcie kasacji do rozpoznania i jego uzasadnienie” przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 398⁴ § 1 pkt. 3 KPC), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 KPC – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 KPC – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 KPC). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonymu w art. 393³ § 1 pkt 3 KPC, a to w konsekwencji skutkować musi jej odmową jej przyjęcia do rozpoznania. Temu formalnemu wymaganiu kasacji w żadnym razie nie czyni zadość sformułowanie w *petitum* kasacji – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – jedynie szeregu pytań, jakie – w opinii skarżącego – wymagałyby odpowiedzi w związku z interpretacją i stosowaniem art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60 poz. 636 ze zm.) i to tym bardziej, że w uzasadnieniu kasacji: po pierwsze – brak jest jakiegokolwiek bliższej prawniczej egzegezy dyspozycji tego przepisu ustawowego; a po drugie – w kontekście sugerowanego zagadnienia prawnego w ogóle pominięty został przez skarżącego utrwalony już dorobek orzecznictwa Sądu Najwyższego

dotyczący kluczowego dla wykładni art. 41 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa pojęcia normatywnego 'składniki wynagrodzenia', pomimo że nawiązał do niego także Sąd Okręgowy w K. w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 1 KPC w związku z art. 393 § 1 pkt 3 KPC orzekł jak w sentencji.

Teza:

Nie czyni zadość wymaganiu 'przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania' (art. 393³ § 1 pkt 3 KPC) sformułowanie w *petitum* kasacji jedynie szeregu pytań, jakie – w opinii skarżącego – wymagałoby odpowiedzi w związku z podejmowanym przez sąd rozstrzygnięciem w sprawie.